Dosarul nr. 4r-491/2026 I instanță
Nr. PIGD 4-25083694-05-4r-28052026 Judecător Aliona Sârbu
Judecătoria Cahul
sediul Central

D E C I Z I E

19 august 2026 **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Comrat
în componența:
președintele completului, judecătorul Hudoba Valeri
judecătorii Cherdivara Dumitru și Colev Grigori

judecând fără prezența părților, în ordine de recurs, recursul declarat de Uzun Anna împotriva hotărârii judecătoriei Judecătoria Cahul, sediul Central din 05 mai 2026, adoptată pe cauza contravenţională înaintată de către contestația depusă de Uzun Anna împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 169161 din 27 mai 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Vulcănești, în baza art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, și deciziei de sancționare contravențională din aceeași dată,

audiind raportul judecătorului pe fondul cauzei, în baza materialelor din dosar și argumentelor recursului,

A C O N S T A T A T:

1. <u>În fapt:</u>

La 27 mai 2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Vulcănești, Taraburcă Oleg, a întocmit în privința lui Uzun Anna procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 169161, pe faptul că, Uzun Anna, în perioada anul 2024, la adresa satul Etulia, raionul Vulcănești, Uzun Anna a pretins și-a dat acordul să primească bunuri sub formă de bani, din reprezentantului Bloc Politic „Renaștere”, pentru a realiza dreptului de vot la Alegerile Prezidențiale și la Referendum anul 2024.

Acțiunile lui Uzun Anna au fost încadrate în prevederile art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, „Coruperea electorală pasivă”.

Prin decizia agentului constatator din aceeași dată, Uzun Anna, în temeiul art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, a fost sancționată cu amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale.

Manifestându-și dezacordul cu tragerea la răspunderea contravențională și pledând nevinovată, Uzun Anna, în ordinea art. 448 din Codul contravențional, la

03 iunie 2025, a depus contestație la organul emitent, care ulterior, la 12 iunie 2025, a fost remisă instanței de judecată pentru examinare în fond.

Potrivit contestației, se solicită anularea procesului-verbal cu privire la contravenție MAI04 169161 din 27 mai 2025 și a deciziei de sancționare adoptată în privința lui Uzun Anna, cu încetarea procesului contravențional din motivul nulității absolute a procesului-verbal cu privire la contravenție, dar și din motivul că în acțiunile lui Uzun Anna lipsește fapta contravenției stabilită la art. 47^1 din Codul contravențional.

La 23 iulie 2025 a fost depusă cerere de completare a contestației inițiale care a avut aceeași solicitare admiterea contestației; declararea nulității procesului-verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional pornit în privința petiționarei din lipsa probelor și lipsa faptei.

Prin cererea din 23 iulie 2025 cu privire la excluderea probelor din dosar ca fiind inadmisibile s-a solicitat admiterea cererii și excluderea din dosar a înscrisurilor precum: încheierea din 20 octombrie 2024; mandat judecătoresc din 22 octombrie 2024, încheiere din 01 aprilie 2025 și mandat din aceeași dată; tabel de la pagina 44 din dosar, informația denumită „extras din fișierul excel a persoanelor care au avut tangență cu banca PSB, care au fost anexate ilegal de către agentul constatator la materialele cauzei, care încalcă grav dreptul cetățeanului la un proces echitabil..

<u>Poziția instanței de judecată.</u>

Prin hotărârea judecătoriei Cahul, sediul Central din 05 mai 2026 s-a respins contestația depusă de Uzun Anna împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 169161 din 27 mai 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Vulcănești, în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, și deciziei de sancționare contravențională din aceeași dată, ca fiind neîntemeiată.

Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 169161 din 27 mai 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Vulcănești, și decizia de sancționare contravențională din aceeași dată, prin care Uzun Anna a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzută de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional și sancționată cu amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, echivalent cu 25000,00 (douăzeci și cinci mii, 00) lei, se menţin fără modificări.(f.d. 144-152)

<u>3. Solicitarea recurentului.</u>

La data de 15 mai 2026 Uzun Anna, nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, a înaintat recurs împotriva acesteia și a solicitat: admiterea recursului; casarea hotărârii din 05.05.2026 cu emiterea unei noi decizii prin care v-a fi admisă contestația integral. (f.d. 156-162)

În motivarea recursului s-a invocat, că la data de 27.05.2025, în privința Uzun Anna, de către agentul constatator Taraburcă Oleg a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI04 169161, potrivit căruia a fost atrasă la răspundere pentru contravenția prevăzută de alin. (1) art. 47^1 CC RM. În aceeași zi, de către agentul constatator Taraburcă Oleg a fost emisă o decizie, potrivit căreia în privința Uzun Anna a fost aplicată sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 500 u.c. = 25.000 lei.

În urma examinării contestației depuse de Uzun Anna împotriva procesului-verbal menționat cu privire la contravenție, la 05 mai 2026 instanța de judecată emite o hotărâre ilegală și neîntemeiată (publicată pe pagina web a instanței la data de 08 mai 2026), pe care solicită să o anulez din următoarele motive:

Prin decizia consemnată în procesul-verbal seria MAI04 169161 din 27.05.2025, întocmit de agentul constatator, a fost sancționată cu amendă în mărime de 500 unități convenționale în baza alin. (1) art. 47^1 CC RM, fiindu-mi imputat faptul că, în perioada anului 2024, Uzun Anna pretins și a exprimat acordul pentru primirea unor mijloace bănești de la reprezentantul blocului politic „Renaștere”, în scopul realizării dreptului electoral în cadrul alegerilor prezidențiale și referendumului din anul 2024.

În primul rând, în cauza Uzun Anna două complete diferite ale instanței au pronunțat două hotărâri diametral opuse asupra acelorași fapte. Judecătoria Cahul, sediul Vulcănești, în completul prezidat de judecătorul Ludmila Camerzan-Rotaru, a apreciat ca insuficiente probele vinovăției mele privind săvârșirea contravenției prevăzute de alin. (1) art. 47^1 din Codul contravențional RM. Cu toate acestea, un alt complet, reprezentat de judecătorul Aliona Sârbu, a apreciat drept suficiente probele reprezentate de mesajele SMS pretins recepționate pe numărul meu de telefon. O asemenea abordare diametral opusă față de același set de probe demonstrează în mod evident lipsa unei aplicări uniforme a legii și existența unui subiectivism semnificativ la adoptarea hotărârilor privind cauzele legate de corupția electorală. Această abordare aruncă o umbră serioasă asupra caracterului complet, obiectiv și imparțial al examinării cauzelor și al pronunțării hotărârilor în dosarele ce vizează corupția electorală.

În al doilea rând, nu este clar prin ce probe a fost demonstrată pretinderea și acordul meu pentru primirea unor mijloace bănești de la reprezentantul blocului politic „Renaștere”. Nu a fost prezentată nicio cerere prin care mi-aș fi exprimat acordul pentru deschiderea unui cont bancar, nici alte probe care să confirme existența unui asemenea acord.

Consideră că agentul constatator și-a întemeiat decizia de aplicare a sancțiunii exclusiv pe simplul fapt al recepționării unor mesaje SMS, fapt pentru care legislația nu prevede nicio sancțiune, atât timp cât nu este demonstrată intenția persoanei vizate de a primi anumite mijloace bănești prin intermediul aplicației

respective anume în scopul exercitării sau neexercitării drepturilor electorale în cadrul alegerilor. Totodată, agentul constatator nu cunoaște conținutul acestor mesaje SMS. Mai mult, nu este clar pe ce temei s-a concluzionat că respectivele mesaje au fost expediate anume de banca comercială rusă „Promsvyazbank”. Nu a fost formulată nicio cerere de asistență juridică către autoritățile competente ale Federației Ruse. În lipsa unei asemenea solicitări (și a unui răspuns la aceasta), nu este clar în baza căror considerente s-a stabilit că anume această bancă a expediat mesajele respective și nu, spre exemplu, escrocii.

Plata ajutorului caritabil, destinat persoanelor fizice aflate în nevoie, s-a întemeiat pe următoarele acte:

1) Acordul privind cooperarea umanitară în domeniul financiar-creditar din 09.04.2024, semnat, pe de o parte, de Bașcanul Găgăuziei, Guțul E. și de Președintele Adunării Populare a Găgăuziei, Constantinov D., iar pe de altă parte de Președintele SA „Promsvyazbank”.

2) Hotărârea Adunării Populare a Găgăuziei № 327-XXII/VII din 03.05.2024 „Cu privire la aprobarea Acordului privind cooperarea umanitară în domeniul financiar-creditar”.

Nulitatea acestor documente a fost constatată prin hotărârea Judecătoriei Comrat în cauza № 2-24079990-23-3-19072024 (hotărârea fiind pronunțată la 04 aprilie 2025 și publicată pe Portalul Național al Instanțelor de Judecată, care la momentul actual nu a intrat în vigoare).

Acțiunile realizate în temeiul documentelor sus-menționate au avut caracterul executării unor acte normative oficiale, formal valabile, care la momentul punerii lor în aplicare nu fuseseră anulate, contestate și nici declarate nule.

Hotărârea privind nulitatea acestor acte a fost pronunțată abia la 04 aprilie 2025. Până la această dată nu exista niciun act judecătoresc care să constate nulitatea lor, iar documentele respective își păstrau aparența de legalitate.

În legătură cu asta, solicită completului de judecată să țină cont de următoarele:

Prezumpția bunei-credințe a participanților la raporturile juridice

Persoanele, care au depus cereri pentru obținerea ajutorului, s-au bazat pe valabilitatea și forța juridică a documentelor sus-menționate.

Astfel, comportamentul persoanelor care au pretins la acest ajutor a constituit o executare de bună-credință a unor decizii publice, adoptate de autoritățile competente. Solicit să se țină cont de faptul că, în conformitate cu principiile fundamentale ale dreptului: „Nu poate exista vinovăție acolo, unde lipsește conștientizarea caracterului ilicit al faptei”.

Lipsa unei constatări judecătorești a nulității la momentul săvârșirii faptelor.

Nulitatea unui act presupune lipsirea acestuia de efecte juridice din momentul încheierii sale. Cu toate acestea, până Ia pronunțarea hotărârii judecătorești din 04

aprilie 2025, prin care a fost constatată această nulitate, acest fapt nu avea o confirmare oficială și nu era evident pentru participanții la raporturile juridice. Prin urmare, nu poate fi imputată unei persoane executarea actelor respective până la declararea lor ca nule de către instanța de judecată.

Lipsa laturii subiective (a vinovăției)

În contextul atragerii la răspundere pentru o contravenție, elementul obligatoriu îl constituie existența vinovăției, adică un comportament conștient culpabil, manifestat prin încălcarea deliberată a legii. În speță, beneficiarii acestui ajutor au acționat în cadrul unui cadru normativ formal valabil și nu puteau prevedea actele respective ca declarate nule în viitor, motiv pentru care lipsesc temeiurile pentru imputarea vinovăției.

Prin urmare, lipsesc temeiurile juridice pentru atragerea la răspundere pentru acțiunile săvârșite în baza actelor menționate anterior declarării acestora ca nule.

Procesul-verbal cu privire la contravenție reprezintă un mijloc de probă și trebuie să conțină toate elementele obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional. Lipsa acestora atrage nulitatea sa.

Astfel de elemente sunt:

d) fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenite;

Cu toate acestea, agentul constatator a indicat drept perioadă a comportamentului pretins ilicit anul 2024.

O asemenea lipsă de claritate nu poate fi admisă atunci când unei persoane i se impută săvârșirea unei fapte ilicite concret determinate - data sau perioada comportamentului pretins ilicit trebuie indicate exact și detaliat.

În conformitate cu alin. (2) art. 12 din Codul contravențional RM, Contravenția prelungită se consumă în momentul săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni contravenționale.

Astfel, dacă agentul constatator impută unei persoane un comportament ilicit săvârșit într-o anumită perioadă, atunci în rubrica „timpul săvârșirii contravenției” acesta este obligat să indice momentul săvârșirii ultimei fapte sau perioada.

Norma care sancționează coruperea electorală, prevăzută de art. 47/1 CC RM, a intrat în vigoare abia la 15.08.2024, în conformitate cu Legea Republicii Moldova № 230 din 31.07.2025, Monitorul Oficial № 355-357 din 15.08.2025.

În partea descriptivă a procesului-verbal cu privire la contravenție, la pct. 6, agentul constatator de asemenea nu a concretizat datele exacte acțiunilor ilicite, fiind indicată doar perioada anului 2024. O asemenea conduită a agentului constatator contravine în mod evident jurisprudenței CEDO, care în paragraful 16 al hotărârii în cauza Seliverstov c. Rusiei din 23 septembrie 2008 a subliniat că lit. a) paragraful 3 art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează

persoanei acuzate dreptul de a fi informată nu numai despre motivele acuzației formulate împotriva sa, adică despre faptele pe care se întemeiază acuzația și pe care se presupune că le-a săvârșit, ci și despre încadrarea juridică a faptei. O asemenea informație trebuie să fie detaliată.

Argumentele date au rămas fără o analiză din partea instanței de fond. Astfel, în Hotărârea din 05 mai 2026 nu este indicat din ce motive comportamentul meu putea fi calificat ca având caracter ilicit și socialmente periculos chiar și în ipoteza în care beneficiarii acestui ajutor l-ar fi acceptat, având în vedere că, cel puțin, nefiind juris și neavând cunoștințele necesare, aceste persoane nu puteau conștientiza că actele în temeiul cărora putea fi acordat acest ajutor social (anume ca ajutor social erau percepute aceste mijloace bănești de către cetățenii de rând) în viitor urmau să fie anulate de instanța de judecată.

Agentul constatator în procesul-verbal întocmit în privința ei, nu a indicat următoarele elemente obligatorii:

a) Cu încălcarea lit. d) alin. (1) art. 443 CC RM, nu au fost indicate circumstanțele cauzei relevante pentru stabilirea faptelor și a consecințelor juridice. Mai exact, nu sunt indicate timpul, modalitatea, suma și sursa pretinselor mijloace bănești primite și nici de la cine anume acestea ar fi fost primite. Toate acțiunile imputate mie poartă un caracter abstract și generalizat, ceea ce mă lipsește de posibilitatea de a înțelege esența acuzației și, respectiv, de a-mi exercita în mod eficient dreptul la apărare.

b) Cu încălcarea lit. e) alin. (1) art. 443 din Codul contravențional RM, în procesul-verbal lipsește calificarea juridică corespunzătoare a faptei, norma materială și încadrarea juridică a elementelor constitutive ale contravenției, deoarece, în primul rând, agentul constatator a indicat în rubrica „ignorând prevederile”, indicat Codul electoral. Apare întrebarea: încălcarea cărei norme concrete din Codul electoral îmi este imputată? Agentul constatator nu a stabilit acest aspect.

Nu este clar în baza căror probe agentul constatator și instanța de judecată au ajuns la concluzia că am săvârșit contravenția prevăzută de alin. (1) art. 47^1 CC RM. Orice anexe la procesul-verbal cu privire la contravenție nu au fost indicate și nici aduse la cunoștința mea, cu excepția celor care confirmă recepționarea de către mine a unor mesaje SMS cu conținut necunoscut. în ce mod demonstrează acestea săvârșirea de către mine a unor fapte prevăzute de alin. (1) art. 47^1 CC RM, nu este clar.

Instanța de judecată, bazându-se pe presupuneri, a ajuns la concluzia existenței elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 47/1 CC, fără a examina obiectiv toate probele prezentate.

Probele trebuie să fie directe, pertinente și convingătoare.

Cu toate acestea, cum recepționarea unor mesaje fără indicarea textului acestora, agentul constatator și instanța de judecată în Hotărâre din 05 mai 2026, nu motivează și nici-un fel.

Curtea Europeană a menționat în jurisprudența sa că domeniul de aplicare a lit. a) paragraful 3 art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului trebuie analizat în lumina dreptului general al persoanei acuzate la un proces echitabil, garantat de paragraful 1 art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În aceeași hotărâre, Curtea Europeană de asemenea a amintit că dispozițiile lit. a) paragraful 3 art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului sunt strâns legate de posibilitatea pregătirii apărării persoanei acuzate.

Toate faptele expuse mai sus demonstrează caracterul neconcretizat al acuzației privind săvârșirea unei contravenții, care, în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, nu poate sta la baza unei hotărâri de condamnare și atrage încetarea procesului corespunzător, în legătură cu încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel consideră că:

- Agentul constatator nu a prezentat probe veridice și incontestabile care să confirme faptul săvârșirii de către ei a vreunei contravenții.

- Procesul-verbal a fost întocmit cu încălcarea normelor procesuale, neconținând informațiile obligatorii prevăzute de art. 443 CC RM, ceea ce îl face nul și lipsit de valoare juridică probatorie (art. 445 CC RM).

- în speță, principiul prezumției nevinovăției a fost grav încălcat (art. 21 din Constituția Republicii Moldova), iar poziția acuzării se bazează pe presupuneri neîntemeiate și nu pe probe.

Solicită:

-examinarea și admiterea prezentei cereri de recurs,

-casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 05 mai 2026, și emiterea unei noi hotărâri, prin care:

-să fie declarat nul procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI04 nr. 169161 din 27.05.2025, întocmit de agentul constatator Taraburcă Oleg în privința lui Uzun Anna, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional al Republicii Moldova;

-să fie anulată decizia agentului constatator Taraburcă Oleg, emisă în urma examinării procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI04 nr. 169161 din 27.05.2025, prin care lui Uzun Anna i-a fost aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în cuantum de 500 unități convenționale;

-să fie încetat procesul contravențional în privința lui Uzun Anna, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional al Republicii Moldova, în legătură cu lipsa faptei contravenționale.

La data de 29 mai 2026, prezenta cauză a parvenit la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat pentru examinare.

4. Termenul de declarare a recursului.

Potrivit prevederilor art. 467 alin. (1) Cod contravențional, *hotărârea judecătorească contravenţională poate fi atacată cu recurs de către contravenient, agentul constatator, victimă, procuror, după caz*.

Conform prevederilor art. 468 alin. (1) din Codul contravențional, *recursul împotriva hotărârii judecătoreşti contravenţionale se declară în termen de 15 zile de la data pronunţării hotărârii judecătoreşti sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condiţiile art.463 alin.(1)*.

Din materialele cauzei, Completul de judecată constată că hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central a fost pronunțată la 05 mai 2026, iar cererea de recurs a fost depusă de către recurent la 15 mai 2026.

În consecință, Completul de judecată constată că recursul a fost declarat în termenul legal prevăzut de lege.

5. Argumentele părților.

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1) și (2) Cod contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei.*

Prin notificarea din 05 iunie 2026 expediată la adresa părților, ultimii au fost notificați despre faptul, că cauza va fi examinată în ordinea de recurs fără prezența părților și cu acordarea dreptului de a depune referință asupra recursului declarat. (f.d. 174)

Completul stabilește, că până la data examinării cauzei în ordine de recurs, careva referințe de la părțile în proces nu au parvenit la sediul instanței de recurs.

6. Aprecierea instanței de recurs.

Verificând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în cererea de recurs, Completul de judecată consideră că recursul înaintat este neîntemeiat și urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit dispozițiilor art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.

În motivarea acestei concluzii, Completul de judecată, verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate în raport cu motivele invocate de recurent, constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept întru casarea acesteia, astfel că, la adoptarea soluției instanța de fond corect a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, care indică că, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: lit. a)

caracterul veridic al contravenției imputate; lit. b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; lit. c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; lit. d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; lit.d) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În corespundere cu art. 462 alin. (1) Cod contravențional, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că, în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz contra Spaniei, hotărârea din 21 ianuarie 1999). În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6 §1 din CEDO (cauza Hiro Balani contra Spaniei, 1994).

Conform prevederilor art. 8 alin. (2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

În temeiul prevederilor art. 10 Cod contravențional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Normele consacrate la alin. (2)-(3) ale art. 374 Cod contravențional stabilesc că, procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților și a altor persoane titulare de drepturi și de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea și soluționarea cauzei

contravenționale, constatarea cauzelor și condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției. Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârșirea contravenției. Procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Conform art. 375 alin. (1), (2) și (3) Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În corespundere cu prevederile art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform prevederilor art. 442 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Astfel, Completul reține că, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede și o sancționează și determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

În accepțiunea art. 425 alin. (1)-(4) Cod contravențional,

(1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

(2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal

de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate şi prezentate ca documentaţie pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentaţiei respective într-un format electronic uşor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple.

(3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

(4) Nici o probă nu are valoare prestabilită.

Instanța de recurs, prin prisma prevederilor ce guvernează spețа dedusă judecății remarcă că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

La caz, Completul de judecată constată că la 27 mai 2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Vulcănești, Taraburcă Oleg, a întocmit în privința lui Uzun Anna procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 169161, pe faptul că, Uzun Anna, în perioada anul 2024, la adresa satul Etulia, raionul Vulcănești, Uzun Anna a pretins și-a dat acordul să primească bunuri sub formă de bani, din reprezentantului Bloc Politic „Renaștere”, pentru a realiza dreptului de vot la Alegerile Prezidențiale și la Referendum anul 2024.

Acțiunile lui Uzun Anna au fost încadrate în prevederile art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, „Coruperea electorală pasivă”.

Prin decizia agentului constatator din aceeași dată, Uzun Anna, în temeiul art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, a fost sancționată cu amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale.

Manifestându-și dezacordul cu tragerea la răspunderea contravențională și pledând nevinovată, Uzun Anna, în ordinea art. 448 din Codul contravențional, la 04 iunie 2025, a depus contestație la organul emitent, care ulterior, la 12 iunie 2025, a fost remisă instanței de judecată pentru examinare în fond.

Instanța de recurs atestă că prin hotărârea judecătoriei Cahul, sediul Central din 05 mai 2026 s-a respins contestația depusă de Uzun Anna împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 169161 din 27 mai 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție

Vulcănești, în baza art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, și deciziei de sancționare contravențională din aceeași dată, ca fiind neîntemeiată.

Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 169161 din 27 mai 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Vulcănești, și decizia de sancționare contravențională din aceeași dată, prin care Uzun Anna a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzută de art. 47[1] alin. (1) din Codul contravenţional și sancționată cu amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, echivalent cu 25000,00 (douăzeci și cinci mii, 00) lei, se menţin fără modificări.(f.d. 144-152)

La data de 15 mai 2026 Uzun Anna, nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, a înaintat recurs împotriva acesteia și a solicitat: admiterea recursului; casarea hotărârii din 05.05.2026 cu emiterea unei noi decizii prin care v-a fi admisă contestația integral. (f.d. 156-162)

Examinând recursul declarat de către recurent în prezenta cauză, Completul de judecată consideră că, argumentele acestuia nu constituie temei de casare a hotărârii primei instanțe, or, un dezacord formal al soluției adoptate de către instanța de judecată, nu poate constitui temei de casare acesteia, mai mult, prima instanța destul de clar și cert a explicat recurentului concluziile sale, cu care instanța de recurs este absolut solidară și nu se va expune repetat.

Completul este de acord cu concluziile instanței că probele materiale anexate la dosar, dovedesc incontestabil comiterea de către Uzun Anna a contravenției imputate, prin extrasul privind operațiunile mobile cu identificatorul „PSB” de transferuri a mijloacelor bănești, cât și alte materiale ale cauzei, inclusiv actele judecătorești ce atestă legalitatea obținerii probelor cu autorizarea judecătorului de instrucție.

Prin urmare, reieșind din ansamblul de probe administrate, Completul consideră justă concluzia instanței de fond prin care ultima a stabilit că, acțiunile lui Uzun Anna corect au fost încadrate juridic în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, conform semnelor calificative de „Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune”.

În continuare, analizând procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, prin prisma art. 442, 443 Cod contravențional, Completul îl găsește ca fiind întocmit cu respectarea prevederilor legale, iar vinovăția lui Uzun Anna și-a găsit confirmare pe deplin în ședința de judecată, acțiunile căreia corect au fost încadrate în temeiul art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional al RM.

Prin urmare, instanța de recurs reconfirmă constatările de fapt ale cauzei, ce rezidă din materialele acumulate la dosar și cercetate nemijlocit de către instanța de judecată.

În asemenea circumstanțe, Completul de judecată constată că agentul constatator a examinat cauza sub toate aspectele şi just a ajuns la concluzia în ceea ce privește vinovăția contravenientei Uzun Anna în comiterea contravenției incriminate, care a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente acumulate de către agentul constatator și cercetate în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, verificate de către instanța de recurs, iar Uzun Anna nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator corect au fost apreciate de către instanța de fond ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

După cum rezultă din materialele cauzei, la dosar este anexată informația privind abonatul de telefonie mobilă cu numărul 37367615939 din rețeaua de telefonie mobilă a S.A. „Moldtelecom”, număr care aparține cet. Uzun Anna (f.d. 24), iar pe parcursul anului 2024 pe acest număr au parvenit 19 de mesaje de la identificatorul „PSB”.

De asemenea, Completul menționează că din conținutul raportului de analiză informațional-criminală, relevă în mod indiscutabil legătura dintre numerele SIM al lui Uzun Anna și aplicația bancară „PSB” asociată BC „Promsvyazibank” din Federația Rusă.

Tot aici, Completul relevă că indiferent de faptul dacă au fost sau nu ridicate mijloacele bănești de către Uzun Anna, latura obiectivă a contravenției prevăzută de art.47/1 alin.(1) Cod contravențional a fost realizată prin primirea bunurilor ce nu i se cuvin prin intermediul aplicației electronică a Băncii Comerciale „Promsvyazibank” (PSB).

Instanța de recurs reține că actul de corupere electorală a fost realizat prin intermediul unei aplicații mobile, a cărei descărcare și utilizare presupun accesarea telefonului personal al contravenientului, fapt ce implică o acțiune voluntară din partea acestuia. În cauză, coruperea electorală a fost efectuată prin intermediul unei aplicații mobile, care necesită a fi încărcată și accesată, fapt care nu poate fi efectuat fără a accesa telefonul personal al contravenientului.

În același context, Completul de judecată evidențiază că contravenția de corupere electorală pasivă, are o componență formală, iar consumarea acesteia se realizează în momentul comiterii uneia din acțiunile alternative prevăzute la art.47/1 din Codul contravențional, fără a fi necesară atingerea scopului scontat, or, circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii

propriu-zise a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului.

Pe acest segment, Completul reține că s-a expus și Curtea Constituțională unde potrivit pct.310 din decizia de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47/1 alin. (1) din Codul contravențional din 21.01.2025, a indicat că, art.47/1 alin. (1) din Codul contravențional descrie doar fapta, nu şi urmarea prejudiciabilă.

Altfel spus, contravenția în discuție este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt. Pe de altă parte, Completul de judecată evidențiază că în speța dedusă judecății nu este pus la dubii dreptul contravenientei la întruniri și nici dreptul acesteia la vot, însă norma prohibitivă prevăzută la art. 47/1 alin. (1) Cod contravențional, urmărește scopul asigurării unor alegerii libere și corecte, fără imixtiunii din partea persoanelor terțe care se implică în mod vădit și comit atacuri directe asupra procesului democratic al alegerilor, împiedicând astfel esența desfășurării unor alegeri libere şi corecte, crearea unui mediu politic în care cetățenii să aibă posibilitatea de a participa în mod activ în procesul de luare a deciziilor, fără careva implicări asupra respectării principiului votului liber exprimat.

Pe acest fundal, Completul de judecată conchide că, prin sancționarea subiecților activi ai contravenției nominalizate legiuitorul a urmărit clar esența imperativă a asigurării necondiționată a drepturilor electorale, asigurându-se astfel atât prevenția specială cât și cea generală de a transmite mesaje comprehensibile asupra respectării legislației normative și descurajării actelor de corupție, situație ce este perfect viabilă inclusiv contravenientului, fiind astfel supus aspectelor inerente de a nu-și confirma propriu consimțământ în cadrul alegerilor avute loc la 20.10.2024.

În continuare, Completul de judecată găsește necesar a respinge argumentul recurentului pe faptul lipsei datelor obiective care ar dovedi acceptarea de către Uzun Anna de careva mijloace bănești în cadrul alegerilor prezidențiale din 20.10.2024, or este evident faptul, că fără acordul acesteia în telefonul personal nicidecum nu putea fi instalată aplicația mobilă cu identificatorul „PSB” (Federația Rusă), astfel odată cu instalarea aplicației nominalizate și recepționarea mesajelor în sensul descris supra, certifică cu certitudine esența volumului necesar pentru încadrarea juridică a acțiunilor sale prin prisma contravenției prevăzute de art.47/1 alin. (1) Cod contravențional.

Prin urmare, Completul ține a susține poziția primei instanțe referitor la faptul că, din probatoriul acumulat este demonstrat că, Uzun Anna se folosește de numărul de telefon și pe dispozitivul în care este instalată cartela SIM cu nr. de telefon*****ost instalată aplicația PSB, în perioada menționată mai sus aplicația

PSB a fost accesată, prin urmare fiind demonstrat pretinderea și acceptarea la bunuri, servicii, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă care nu i se cuvin, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

De rând cu acesta, Completul de judecată nu poate accepta argumentul recurentului manifestat prin faptul inadmisibilității înscrisurilor prezentate de către agentul constatator obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, or acesta date au fost obținute în cadrul unui proces valid, cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale și a dreptului privind protecția vieții private și a secretului corespondenței cet. Uzun Anna. Astfel prin prisma colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice privind aplicația mobilă – colectare S.A. „Moldtelecom", s-a demonstrat în mod incontestabil implicarea celei din urmă în cadrul unor activități ilegale care în esență a subminat procesul democratic al alegerilor avute loc la 20 octombrie 2024, neavând astfel importanță juridică dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic.

În atare circumstanțe, se relevă pertinența și admisibilitatea probelor acumulate în cadrul MSI, or, anume în rezultatul acestor măsurii a fost stabilit cercul persoanelor implicate în coruperea electorală, cu alte cuvinte, acestea au constituit un început de probă (prima facie case), care examinate în mod logic şi în coraport cu alte circumstanțe pot să convingă un juriu independent (judecător) despre existența elementelor infracțiunii/contravenției. În optica dată, Completul de judecată evidențiază că rezultatele MSI nu au probe exclusive în vederea atragerii la răspundere contravențională a lui Uzun Anna, or, ca urmare a acestor informații preliminare, agenții constatatorii au întreprins un șir de acțiunii de stabilire a identității deținătorilor de telefoane vizați în raportul de analiză informațional-criminală din 07.02.2025, iar în urma stabilirii identității abonaților s-a purces la audierea acestor persoane, și întocmirea proceselor-verbale cu privire la contravenție.

Subsecvent, instanța de recurs conchide că, față de probele administrate în cauză prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar lui Uzun Anna i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale, însă în lipsa unor date obiective care ar pune la îndoială învinuirea adusă celei din urmă, Completul de judecată conchide că probele acuzării sunt pe măsură să ducă la respingerea recursului, totodată la menținerea fără modificări a soluției emise de prima instanță.

Referitor la motivele invocate în cererea de recurs precum că, hotărârea judecătorească este nefondată, Completul menționează că, o astfel de eroare în

cauza dată nu se constată, deoarece hotărârea instanței de fond este una argumentată.

Potrivit practicii CtEDO (cauza Coroi contra R. Moldova, din 15 martie 2011), Curtea a specificat că, „ (...) este adevărat că decizia Curții de Apel a fost foarte succintă și doar a menținut hotărârea primei instanțe. Totuși, având în vedere faptul că fondul cauzei a fost examinat în mod corespunzător de către prima instanță și că hotărârea acesteia este motivată suficient, precum și având în vedere natura motivelor invocate de reclamant în cererea sa de recurs, Curtea nu consideră că respingerea recursului fără o motivare detaliată constituie o violare a cerințelor articolului 6 § 1 al CEDO”

Prin urmare, argumentele instanței de fond la adoptarea soluției în cauză, în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile sunt acceptate și de instanța de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert contra României din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza Van de Hurk contra Olandei, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală (contravențională), pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (după cum se indică în cauza Garcia Ruis contra Spaniei, și cauza Hei le contra Finlandei).

Astfel, Completul menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii contravenționale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Dovezile recurentului potrivit cărora nu ar fi fost demonstrat faptul pretinderii și al consimțământului pentru primirea mijloacelor bănești, precum și că proba ar fi constituit, în esență, doar faptul recepționării mesajelor SMS, sunt neîntemeiate și sunt infirmate prin ansamblul probelor cercetate în cauză.

Contrar afirmațiilor recurentului, instanța de fond nu a concluzionat asupra existenței componenței contravenției exclusiv în baza faptului recepționării mesajelor SMS. Aceste informații au fost apreciate în coroborare cu celelalte materiale ale cauzei, inclusiv cu informațiile furnizate de operatorul de telefonie

mobilă, datele privind utilizarea numărului de telefon al recurentului, precum și informațiile referitoare la instalarea și utilizarea aplicației mobile „PSB”. În ansamblu, circumstanțele menționate confirmă existența unor acțiuni conștiente din partea recurentului, necesare pentru înregistrarea, instalarea și utilizarea aplicației respective.

Lipsa unei cereri scrise distincte privind deschiderea unui cont bancar sau a unui document în care recurentul să-și fi exprimat în mod expres consimțământul pentru primirea mijloacelor bănești nu denotă, prin sine însăși, lipsa unei asemenea manifestări de voință. În speță, instanța a apreciat ansamblul acțiunilor faptice ale persoanei, și nu exclusiv existența unui înscris care să confirme în mod expres un asemenea consimțământ. Mai mult, contravenția prevăzută de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional are o componență formală și presupune acțiuni alternative, astfel încât, pentru constatarea acesteia, nu este necesară în mod obligatoriu dovedirea primirii efective a mijloacelor bănești sau a producerii rezultatului urmărit.

Este neîntemeiat și argumentul potrivit căruia conținutul mesajelor SMS recepționate nu ar fi fost stabilit. Prezintă relevanță nu doar conținutul propriu-zis al mesajelor, ci și informațiile privind sursa acestora, momentul recepționării, numărul de telefon utilizat, precum și datele referitoare la aplicația mobilă „PSB”, instalarea și accesarea acesteia. Anume ansamblul acestor circumstanțe permite acordarea unei calificări juridice corespunzătoare acțiunilor recurentului.

Nu poate fi reținut nici argumentul potrivit căruia nu ar exista confirmarea faptului că mesajele au fost expediate de „Promsvyazbank”, întrucât acestea ar fi putut fi transmise de persoane care desfășoară activități frauduloase. O asemenea afirmație are un caracter pur ipotetic și nu este susținută prin date obiective. Recurentul, contestând veridicitatea informațiilor respective, nu a prezentat probe care să demonstreze că aplicația a fost instalată sau utilizată de terțe persoane, că telefonul s-ar fi aflat sub controlul unei alte persoane ori că mesajele ar fi fost expediate de persoane care urmăreau să o inducă în eroare.

Totodată, lipsa unei solicitări de asistență juridică adresate autorităților competente ale Federației Ruse nu atrage, prin sine însăși, inadmisibilitatea probelor și nu infirmă informațiile obținute în mod legal de la furnizorul serviciilor de comunicații electronice și din celelalte materiale ale cauzei. Recurentul nu a indicat care anume prevedere legală ar fi impus subiectului constatator obligația de a formula o asemenea solicitare anume pentru confirmarea circumstanțelor stabilite prin ansamblul probelor administrate în cauză.

Referirea recurentului la faptul că mijloacele bănești erau acordate în temeiul Acordului privind interacțiunea umanitară în domeniul financiar-creditar și al Hotărârii Adunării Populare a Găgăuziei, iar nulitatea acestora a fost constatată abia prin hotărârea instanței din 04 aprilie 2025, nu prezintă o importanță

determinantă pentru calificarea juridică a acțiunilor persoanei în baza art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional. Obiectul examinării în prezenta cauză nu îl constituie legalitatea actelor menționate și nici legalitatea activității autorităților care le-au adoptat, ci stabilirea faptului dacă alegătorul concret a săvârșit acțiunea prevăzută de lege în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale.

Simpla existență, la un anumit moment, a unor acte normative sau administrative care erau formal în vigoare nu exclude posibilitatea tragerii persoanei fizice la răspundere pentru propriile acțiuni, în cazul în care acestea întrunesc elementele obiective și subiective ale componenței contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional.

Nu poate fi reținut nici argumentul privind lipsa vinovăției doar pe motiv că, la momentul săvârșirii acțiunilor, actele respective nu fuseseră încă declarate nule de către instanță. Recurentul leagă în mod eronat existența sau lipsa vinovăției de cunoașterea nulității actelor menționate. Or, obiectul învinuirii nu îl constituie participarea persoanei la adoptarea sau executarea acestor acte și nici încălcarea procedurii de adoptare a acestora, ci săvârșirea unor acțiuni legate de pretinderea, acceptarea sau primirea unor bunuri ori avantaje care nu i se cuvin alegătorului, în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale. Prin urmare, constatarea ulterioară a nulității actelor respective nu constituie un temei juridic determinant pentru existența sau inexistența componenței contravenției.

Totodată, invocarea principiului potrivit căruia „nu poate exista vinovăție acolo unde lipsește conștientizarea caracterului ilicit al faptei” nu infirmă circumstanțele stabilite în cauză. Pentru exonerarea de răspundere nu este suficientă simpla afirmație potrivit căreia persoana percepea mijloacele bănești drept ajutor social sau ajutor cu caracter caritabil. Este necesară stabilirea atitudinii persoanei față de acțiunile care constituie latura obiectivă a contravenției imputate. În speță, instanța a apreciat ansamblul probelor care confirmă acțiunile corespunzătoare ale recurentului, și nu exclusiv percepția subiectivă a acestuia asupra caracterului mijloacelor bănești.

De asemenea, argumentul potrivit căruia beneficiarii ajutorului nu puteau prevedea declararea ulterioară a nulității acordului și a hotărârii respective nu infirmă concluziile instanței cu privire la săvârșirea acțiunilor prevăzute de art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional. Prezintă relevanță juridică nu posibilitatea de a prevedea pronunțarea ulterioară a unei hotărâri privind nulitatea actelor respective, ci existența sau inexistența, la momentul săvârșirii acțiunilor, a elementelor componenței contravenției prevăzute de lege.

Este neîntemeiat și argumentul privind încălcarea cerințelor art. 443 din Codul contravențional prin indicarea în procesul-verbal doar a perioadei „anul 2024”. Simpla lipsă a unei date calendaristice concrete nu determină în mod automat nulitatea procesului-verbal, în cazul în care din conținutul acestuia și din

ansamblul materialelor cauzei poate fi stabilită esența faptei imputate, circumstanțele acesteia și poate fi asigurată exercitarea efectivă a dreptului la apărare. Recurentul nu indică în ce mod concret formularea respectivă l-ar fi împiedicat să înțeleagă esența învinuirii aduse sau să își pregătească apărarea.

Nici referirea la prevederile art. 12 alin. (2) din Codul contravențional nu conduce la o altă concluzie. Norma respectivă reglementează momentul consumării contravenției continue, însă, prin ea însăși, nu presupune că orice indicare a unei perioade de săvârșire a faptei, în locul unei date concrete, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. Pentru aceasta este necesară constatarea unei încălcări esențiale a cerințelor legale, care să afecteze posibilitatea de a stabili fapta contravențională și de a exercita efectiv dreptul la apărare.

Nu poate fi reținută nici referirea la faptul că art. 47^1 din Codul contravențional a intrat în vigoare la 15 august 2024. Acest argument ar putea prezenta relevanță doar în cazul în care s-ar stabili că acțiunile imputate persoanei au fost săvârșite înainte de intrarea în vigoare a normei respective. Însă recurentul, invocând perioada generală „anul 2024”, nu prezintă date obiective din care să rezulte că acțiunile concrete care au stat la baza atragerii la răspundere au fost săvârșite anume înainte de 15 august 2024. Simpla indicare în procesul-verbal a unei perioade care cuprinde anul 2024 nu demonstrează aplicarea normei legale unei fapte săvârșite anterior intrării acesteia în vigoare.

Prin urmare, argumentele invocate de recurent se rezumă, în principal, la dezacordul acestuia cu circumstanțele de fapt stabilite de instanță și cu aprecierea probelor, însă nu conțin date concrete care să ateste o încălcare esențială a normelor de drept material sau procedural, susceptibilă să determine casarea hotărârii contestate. În consecință, nu există temeiuri pentru admiterea cererii de recurs din motivele invocate.

Astfel, având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate (actelor întocmite și prezentate de către agentul constatator) şi a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Completul de judecată ajunge la concluzia de a respinge cererea de recurs declarată şi a menține hotărârea judecătoriei Cahul sediul Central din 05 mai 2026.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 470-472, art. 473 alin. (1) pct.1) lit. c) și art. 474 Cod contravențional al RM, Completul de judecată

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de Uzun Anna.

Se menţine hotărârea judecătoriei Judecătoria Cahul, sediul Central din 05 mai 2026, adoptată pe cauza contravenţională înaintată de către contestația depusă de Uzun Anna împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.

MAI04 169161 din 27 mai 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Vulcănești, în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, și deciziei de sancționare contravențională din aceeași dată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,

judecător:	Judecător:	Judecător:
HUDOBA Valeri	CHERDIVARA Dumitru	COLEV Grigori